

פסחים דף סא

רבי צדוק הכהן עת האוכל אות טז

כי כפי הענין דמאכל בגשמיות כך ג"כ במה שהוא מזין לרוחניות הגפש כד"ס במרובה הא דלא ח"ל באורתא משום דלא אכילנא בשרא דתורא שהוא מרמיב הדעת כמ"ס כי ירמיב וגו' אוכלה בשר וגו' דהוא מאכל עשירים בצמירותי כו' כנ"ל. וכך בעשיר כנפש. וירק מזון בקטנות ובכחי גריר לבא להתאיות ומוליד השאלה שהוא התאזה לדעת התשובה. וכל ענין ליל פסח וכל קדושת הפסח הוא לקדש הדיבור ע"י האכילה שהמאכל מזון הגפש בענין שיפתח שפתיו בספור דיצימ"ל. וכל מאכל

רבי צדוק הכהן פרי צדיק פסח אות א

[א] **ברחג** זה ס' אכילה מלוח שמברכין עליו הקב"ו שמכניס האכילה קדושה יאכילת שנה אף שהוא נ"כ אכילת מלוח מ"ת אין מברכין עליו, משא"כ אכילה הפסח שהוא קרבן וכוא כעודהא דמלכא לחמי לאש עד"ס (בזח"ג ז' ב') ישראל מפרנסן להביהן שבשמים וכן בא מלוח ראשונה בתורה באכילת פכה אכילת מלוח שבא לחקן הקלוקול של אדה"ר שהוא שורש פסחא הנחש להכניס הלוה באכילה ובא מלוח הפכה לחקן הפנס, ובזה"ו שא"ל פסח יש אכילת מלוח מזר ימרויר שמברכין עליהם הקב"ו, וכן מהמלה אי' (סנסהרין לה) הים גברא בע"ס כדי שיכנס לבעידה י"ד, ונאדר"ג (פ"א) הגיר' כדי שיכנס